

чамъ единъ дървенъ философъ. А знаете ли какво значи „дървенъ философъ“? Дървенъ философъ е този, на когото мозъкътъ е толкова неподвиженъ, че не може да създаде нищо по-хубаво отъ това, да отрича. Защото, като каже човѣкъ — нѣма Господъ — то си остава за него. Поезията е за музикалния човѣкъ, за камъка нѣма поезия. Когато ние говоримъ за Бога, че Той съществува, то е само по отношение на разумнитѣ същества, че съществува извѣстно съотношение. Само за най-висшитѣ същества, за най-разумнитѣ същества има Господъ — за тѣзи, които ще го разбератъ. За кого е любовта? — За любящитѣ. Казватъ мъжетѣ: че женското сърце не могло да се разбере. Да, не може да се разбере. Защо? — Изисква се друго, подобно сърце като на жената, да люби, да разбира туй сърце. Щомъ не любишъ, не може да разбирашъ туй сърце. Ако моята ржка е парализирана, съединението ѝ съ главния мозъкъ е прѣкъснато, то като туря ржката си на печката, тя изгаря, понеже не чувствува. Какво показва това? Липсва ми нѣщо. Казвате: женското сърце било неразбрано. Отъ кждѣ тази философия? На какво отгорѣ се базира тя? Неразбранитѣ нѣща сж неопитанитѣ нѣща.